

**Universitat de les
Illes Balears**

Títol: RACONS D'ACTIVITAT

NOM AUTOR: SUSANA MARTÍN MACÍAS

DNI AUTOR: 47255659C

NOM TUTOR: GEMMA TUR FERRER

Memòria del Treball de Final de Grau

Estudis de Grau de Mestre en Educació Infantil

Paraules clau: racons, material, organització, paper del mestre, avaluació.

de la

UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS

Curs Acadèmic 2012/2013

Cas de no autoritzar l'accés públic al TFG, marqui la següent casella: X

RESUM I PARAULES CLAU

RESUM

Aquest treball és un anàlisi sobre els racons d'activitat a l'escola infantil, centrant la mirada en els tipus de racons que poden haver; els materials d'aquests; l'organització de l'espai i el temps envers el treball per racons; el paper que el mestre ha d'adoptar davant aquest tipus de treball; i l'avaluació del treball per racons.

Una vegada analitzada aquesta informació, he fet una investigació envers aquests aspectes a un aula real d'infantil, i he tret les meves conclusions.

ABSTRACT

This work is an analysis about the activity corners at the infant school, focusing on the types of corners you may have; the materials, the organization of the space and time towards the work in the corners; the role the teacher must take towards the type of work and the evaluation of the work at the corners. Once this information is analyzed, I have done a research towards these aspects at a real infant school, and I have taken out my own conclusions.

PARAULES CLAU

Racons, materials, organització, paper del mestre, avaluació.

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ I OBJECTIUS GENERALS.....	pàg. 6
2. COMPETÈNCIES TREBALLADES.....	pàg. 8
3. METODOLOGIA UTILITZADA.....	pàg. 9
4. CONTINGUTS.....	pàg. 11
4.1 INTRODUCCIÓ.....	pàg. 11
4.2 MARC TEÒRIC.....	pàg. 12
4.2.1 TIPUS DE RACONS.....	pàg. 14
4.2.2 MATERIALS.....	pàg. 20
4.2.3 ORGANITZACIÓ ESPAI I TEMPS.....	pàg. 22
4.2.4 PAPER DEL MESTRE.....	pàg. 23
4.2.5 AVALUACIÓ TREBALL PER RACONS.....	pàg. 24
5. ESTAT DE LA QÜESTIÓ.....	pàg. 27
6. PART PRÀCTICA.....	pàg. 29
6.1 INTRODUCCIÓ.....	pàg. 29
6.2 ANÀLISI RACONS.....	pàg. 31
6.3 AVALUACIÓ TREBALL PER RACONS.....	pàg. 58
7. CONCLUSIONS.....	pàg. 59
8. REFERENCIES BIBLIOGRÀFIQUES.....	pàg. 67
ANNEX I.....	pàg. 68
ANNEX II.....	pàg. 69
ANNEX III.....	pàg. 70
ANNEX IV.....	pàg. 71
ANNEX V.....	pàg. 72

ÍNDEX TAULES

TAULA 1.....	pàg. 31
TAULA 2.....	pàg. 35
TAULA 3.....	pàg. 38
TAULA 4.....	pàg. 41
TAULA 5.....	pàg. 46
TAULA 6.....	pàg. 49

TAULA 7.....	pàg. 52
TAULA 8.....	pàg. 55

ÍNDEX IMATGES

IMATGE 1.....	pàg. 33
IMATGE 2.....	pàg. 34
IMATGE 3.....	pàg. 36
IMATGE 4.....	pàg. 37
IMATGE 5.....	pàg. 39
IMATGE 6.....	pàg. 40
IMATGE 7.....	pàg. 44
IMATGE 8.....	pàg. 45
IMATGE 9.....	pàg. 47
IMATGE 10.....	pàg. 48
IMATGE 11.....	pàg. 50
IMATGE 12.....	pàg. 51
IMATGE 13.....	pàg. 54
IMATGE 14.....	pàg. 55
IMATGE 15.....	pàg. 57

ÍNDEX FIGURES

FIGURA 1.....	pàg. 60
FIGURA 2.....	pàg. 61
FIGURA 3.....	pàg. 63
FIGURA 4.....	pàg. 65

1. INTRODUCCIÓ I OBJECTIUS GENERALS

El treball per racons d'activitat és una metodologia actual dins les escoles d'avui dia, que aporta molts de beneficis al desenvolupament i al procés d'ensenyament-aprenentatge dels infants.

D'aquesta manera, he volgut realitzar una investigació sobre aquest tema i, aprofitant la meua estança a una escola real degut a la realització del Pràcticum II, he tingut l'oportunitat d'observar directament diverses sessions de treball per racons. Concretament he analitzat els racons d'activitat de l'aula de 4 anys del "CEIP Guillem de Montgrí", a Sant Antoni de Portmany, Eivissa.

A favor de la realització d'aquesta investigació, he tingut l'oportunitat de presenciar totes les sessions de treball per racons que es varen realitzar en aquesta aula des de Febrer a Maig de 2013. Cal comentar, que la mestra ha mostrat una actitud positiva i de col·laboració envers les meves peticions i la meua investigació. En tot moment, aquesta s'ha mostrat disponible per a resoldre els meus dubtes envers el tema, i ajudar-me en tot el possible.

Durant el desenvolupament de les sessions de treball per racons de l'aula observada, he mantingut una actitud d'observació, sense intervenir en les activitats dels infants. D'aquesta manera, he pogut observar com es desenvolupen realment les sessions de treball per racons en aquesta aula.

A mesura que observava el que passava dins l'aula, anava enregistrant les meves observacions al meu diari de pràctiques, mitjançant el registre narratiu. Així, aquest m'ha servit per a fer el posterior anàlisi sobre les observacions realitzades.

Aquest treball té els següents objectius:

- Conèixer com han d'ésser els racons d'activitat a un aula d'infantil.
- Conèixer els tipus de racons que han d'haver a un aula d'infantil.
- Conèixer els materials que han de trobar-se als racons d'un aula d'infantil.
- Conèixer l'organització de l'espai i el temps que ha de tenir el treball per racons.
- Conèixer el paper que el mestre ha d'adoptar envers la metodologia del treball per racons.
- Conèixer el tipus d'avaluació que s'ha de realitzar del treball per racons.
- Observar les sessions de racons de l'aula estudiada.

- Enregistrar les observacions realitzades de les sessions de racons.
- Analitzar els tipus de racons que es troben dins l'aula observada.
- Analitzar els materials dels racons de l'aula observada.
- Analitzar l'organització de l'espai i el temps del treball per racons de l'aula observada.
- Analitzar el paper que adopta el mestre de l'aula observada envers el treball per racons.
- Analitzar l'avaluació que fa el mestre de l'aula observada envers el treball per racons.
- Fer un anàlisi sobre les mancances que l'aula observada té al treball per racons.

2. COMPETÈNCIES TREBALLADES

Algunes de les competències treballades amb la realització d'aquest treball són:

- Capacitat per analitzar la realitat des d'una perspectiva sistèmica i integradora.
- Capacitat per a realitzar observacions sistemàtiques.
- Capacitat per a enregistrar les observacions realitzades.
- Capacitat per analitzar des d'una visió crítica i constructiva els models organitzatius i contextos educatius actuals.
- Capacitat per reconèixer el desenvolupament evolutiu i les necessitats dels infants en la primera infantesa. Reconèixer el valor i el procés evolutiu de l'activitat lúdica i espontània com a element clau de l'aprenentatge.
- Capacitat d'extreure resultats a partir de les dades obtingudes.
- Capacitat de reflexionar sobre la investigació realitzada.

3. METODOLOGIA UTILITZADA

La metodologia posada en pràctica per a la realització d'aquest projecte ha estat la investigació.

Basant-me en les aportacions de Fuentes, R., Berrocal, E., Expósito, J., Gallardo, M. A., Rodríguez, C., Salmerón, P., i Sánchez, C. A., (2010) sobre la investigació educativa, he seguit una sèrie de passos per a realitzar la meua investigació.

En un primer moment, he fet un plantejament del problema, és a dir, he decidit que volia centrar la meua investigació en els racons d'activitat.

Una vegada plantejat el problema, he fet una revisió bibliogràfica sobre el tema. He començat a cercar investigacions d'altres autors sobre el tema per a comprovar que és el que ja s'ha estudiat i quins resultats s'han obtingut.

Seguidament, m'he plantejat unes hipòtesis sobre les possibles respostes que podria obtenir a través de la meua investigació.

Després, he establert la metodologia a través de la qual duria a terme el meu projecte. Així, he decidit que faria servir la metodologia observacional.

Una vegada decidida la metodologia i les tècniques de recollida de dades que posaria en pràctica, he plantejat les tècniques d'anàlisi que faria d'aquestes dades.

Per últim, m'he plantejat la forma en que exposaria els resultats obtinguts de la meua investigació.

Així, seguint aquest procediment, he realitzat una investigació i una recollida d'informació sobre el tema tractat: els racons d'activitat. Per tal de dur a terme aquesta investigació he fet servir la xarxa i diversos llibres de text. Després, he seleccionat aquesta informació i l'he analitzat per tal d'extreure els aspectes que realment eren significatius per al meu projecte.

Una vegada realitzada la part teòrica, he fet una part pràctica. Aquesta segona part del treball, ha estat feta a través de les observacions realitzades a l'aula durant les sessions de treball per racons. Segons Lluís Ballester (2004), l'observació és l'estratègia a través de la qual es realitza qualsevol procediment d'estudi d'investigació educativa.

Per a enregistrar aquestes observacions he fet servir el registre narratiu, les notes de camp i les fotografies. Així, al meu diari de pràctiques, anava prenent nota sobre el que ocorria a l'aula. A la vegada, he fet fotografies dels materials i dels infants realitzant les activitats.

Després de realitzar les observacions pertinents, he fet l'anàlisi sobre la informació obtinguda, per tal d'arribar a una conclusió envers el treball per racons d'activitat dins aquesta aula concreta.

4. CONTINGUTS

4.1. INTRODUCCIÓ

Tots sabem que el joc és un aspecte molt important per als infants. Si observem a un infant quan juga, podrem comprovar la concentració que té i el plaer que això li produeix. Podem dir que joc i treball van molt relacionats, ja que quan un infant juga, a la vegada està treballant.

Segons Decroly (1987), el Joc és, sobretot, allò que l'infant difereix l'adult. L'infant juga constantment: juga quan té son, juga menjant, juga tot anant a passeig: faci el que faci, sempre juga. És tan cert que jugar és sinònim de viure, quan es tracta de l'infant, que el primer neguit d'una mare davant el seu fill malalt, creix en el mateix moment què deixa de jugar.

A tots els infants els hi agrada jugar, però encara avui dia, no li donem al joc la importància que es mereix. Generalment, els adults tendeixen a pensar que el joc és simplement per a gaudir, però aquest és molt més que plaer. El joc és una necessitat vital, a la vegada que la primera eina d'aprenentatge de l'infant.

El joc implica diferents funcions. Per exemple, la funció lúdica, ja que el joc produeix plaer, i el plaer benestar. També, la funció biològica madurativa, ja que a través de les diferents situacions de joc l'infant madura. A la vegada, el joc implica una funció afectiva-emocional, per què a través d'aquest es viuen i es transmeten sentiments. A més, el joc inclou una funció cognitiva-social, ja que durant aquest l'infant ha d'exercitar diferents actuacions intel·lectuals, socials, etc. Per últim, el joc implica una funció potenciadora del desenvolupament i de l'aprenentatge, ja que aquest genera una motivació intrínseca, i l'infant aprèn jugant.

La importància del joc lliure o dirigit, el contacte amb la natura i l'entorn més pròxim, l'ús de llenguatges i materials multisensorials que estimulin la creativitat, i la necessitat d'aprendre de forma significativa; són exponents del model fröebelian que, a l'actualitat, adquireixen tot el seu significat.

D'aquesta manera, sorgeix la importància d'organitzar l'aula per racons d'activitat, també anomenats racons de treball, per tal de contribuir a que l'infant jugui i aprengui de forma espontània.

El fet de plantejar una planificació dels espais, una selecció dels materials i una organització del temps, suposa pensar en les necessitats i els interessos dels infants per tal de donar-li resposta.

Els racons d'activitat són tradició a l'escola actual. Des de l'Escola Nova, s'han anat fent aportacions, entre les quals destaquem les de John Dewey (1975), qui cita més de trenta activitats per a realitzar a l'escola, des del treball amb fusta fins a la narració de contes, passant per la cuina, jardineria, impremta, dramatització, etc.; Célestine Freinet (1972), qui estableix vuit tallers especialitzats de treball: quatre als que ell anomenava treball manual de base, i quatre més d'activitat "evolucionada, sociabilitzada i intel·lectualitzada"; i Francesco Tonucci (1988), qui va descriure dos tipus d'escoles: l'escola de les activitats i l'escola de la investigació.

4.2. MARC TEÒRIC

Els racons de treball són espais delimitats i concrets, ubicats a les aules i als seu entorn més pròxim, on els alumnes treballen de forma simultània i al voltant d'un únic projecte o unitat de programació. Aquests espais estan dissenyats de forma que es treballi la zona de desenvolupament proper de cada infant (Coloma, Jiménez i Sáez, 2007), mitjançant el plantejament de materials, activitats i propostes que cridin el interès i la motivació d'aquests. Així, un racó d'activitat és una font de motivació, un entorn d'aprenentatge, i un escenari amb diversitat de continguts i tipus d'activitats, enfocat a l'exploració, l'experimentació, l'acció i l'expressió de l'infant.

El treball per racons potencia la necessitat i els desitjos d'aprendre dels infants. Aquesta forma de treballar, desenvolupa la investigació i afavoreix la utilització de diferents tècniques i estratègies d'aprenentatge quan és necessari donar-li resposta a un problema. A la vegada, ajuda als infants a ser conscients de les possibilitats, a valorar els seus progressos, a acceptar els errors, a continuar fent feina, i a no rendir-se fàcilment davant les dificultats.

El fet d'organitzar l'aula per racons d'activitat és una estratègia pedagògica per tal d'integrar les activitats d'aprenentatge de l'infant a les seves necessitats bàsiques. Així, aquest és un fet

per a millorar les condicions que fan possible la participació activa de l'infant en la construcció dels seus propis coneixements. El coneixement es construeix des de dins de l'individu en interacció amb el seu entorn (Jean Piaget, 1932).

Per arribar a aconseguir aquest fet és necessari la reorganització de l'estructura del grup tradicional, a la vegada que, de l'espai escolar. D'aquesta manera, treballar per racons suposa organitzar l'aula en petits grups que realitzen activitats diferents de forma simultània.

Al treballar per racons, es dona l'oportunitat als infants de que siguin ells mateixos els que escullin les activitats que volen realitzar, dins de les possibilitats existents.

Quan es plantegen diversitat d'activitats per a donar lloc a l'aprenentatge de l'infant, s'ha de tenir en compte també que aquest ha d'aprendre a prendre responsabilitats. El fet de seguir el procés intern de cada activitat, sense la presència de l'adult, implica tant l'aprenentatge de la autonomia de l'infant, en el sentit d'assimilar determinades normes, com el desenvolupament d'una activitat mental autònoma.

Segons Constance Kamii (1981), seguint les aportacions de Jean Piaget (1932), l'autonomia vol dir governar-se a un mateix. Piaget distingia entre dos tipus d'autonomia, la moral i la intel·lectual, i defensava que el fi de l'educació hauria de ser el seu desenvolupament.

L'essència de l'autonomia és que els infants arribin a ésser capaços de prendre les seves pròpies decisions. Però, l'autonomia no és el mateix que la llibertat total. L'autonomia significa ésser capaç de tenir en compte els factors rellevants en el moment de decidir quina és la millor acció a seguir.

L'autor mencionava que l'autonomia apareix amb la reciprocitat, quan el respecte mutu és suficientment fort per a fer que l'individu senti el desig de tractar als altres com ell desitjaria ésser tractat (Jean Piaget, 1932).

A la vegada, a les activitats per racons es considera a l'infant com a ésser actiu que duu a terme el seu procés d'aprenentatge a través dels sentits i la manipulació. L'infant va progressant i realitzant aprenentatges significatius dins de la funció cognitiva. Segons Piaget (1932), la intel·ligència és un sistema d'operacions vives i actives basades en l'experiència personal, afectiva i propera a l'infant, i l'activitat intel·lectual suposa l'acceptació de la pràctica. Així, el joc es converteix en la base de tot aprenentatge.

El treball per racons suposa un moment de socialització i propiciador de relacions entre iguals, a la vegada que, de descobriment d'un mateix. Segons Bonàs, M., Esteban, L., Garmendia, D., Güell, E., Mira, N., Navarro, M., Trias, I., Yzaguirre, A., (2011), quan observem als infants com juguen i com es relacionen, tenim la impressió de que es mouen entre la història que cadascú expressa i la dels seus companys, entre la segura intimitat de lo proper i un món exterior desconegut. Aquest és un moviment que ens duu a pensar que els processos d'aprenentatge es construeixen en les relacions que establím amb el món exterior i el nostre món interior.

El treball per racons fa possible una interacció entre l'infant i el seu entorn, així, la seva experiència es fonamenta en el seu bagatge, per anar ampliant els seus coneixements de forma significativa. D'aquesta manera, el treball per racons és un moment idoni per a fomentar aquestes relacions i aquesta experiència personal, i així, donar lloc a un aprenentatge significatiu.

4.2.1 TIPUS DE RACONS

A un aula d'infantil existeix una àmplia varietat de racons que poden tenir lloc. A través de cadascun d'aquests es treballen uns continguts i unes àrees diferents segons les seves característiques i els seus materials.

Després de realitzar una recerca profunda sobre els tipus de racons que poden haver a un aula d'infantil, els classificaré i analitzaré a continuació, basant-me en les aportacions de Laguía i Vidal (2001).

- Racó del joc simbòlic.

L'infant juga des de que neix; als primers mesos l'activitat està centrada al seu propi cos, però poc a poc, i a mesura que va adquirint control sobre el seu cos, va incorporant objectes al seu joc.

El seu procés d'investigació li permetrà anar assimilant les propietats dels objectes, i cada volta la seva forma de jugar anirà essent més elaborada; combinarà nous aprenentatges, repetirà les seves accions i aprendrà a imitar el que més li sorprèn.

Aquesta capacitat d'imitació, que l'infant utilitza per acomodar-se al món exterior, al començament està limitada a activitats senzilles, com per exemple, imitació d'un so desconegut o allargar la mà per a agafar un objecte. Poc a poc, aquestes accions es faran més complexes i s'endinsaran dins el món del joc simbòlic.

Degut a que l'adult és el centre d'atenció de l'infant, aquest segon tendeix a observar i imitar les seves accions. D'aquesta manera, l'infant fa com si dorm, com si es pentina, com si cuina, com si escriu a l'ordinador, etc. Més tard, incorporaran els objectes al joc: serà la nina la que dorm, utilitzarà un pal per a simular l'espasa, un tros de tela serà la seva cova, etc.

Les conductes d'imitació es concreten al joc simbòlic, quan l'infant és capaç de reviure i imitar situacions sense la presència de l'objecte real. Aquest pot assumir el paper d'un personatge i substituir l'acció real per la imaginària.

Entre l'objecte real i l'objecte simbòlic existeixen uns elements comuns identificables pels infants; per exemple, una olla mai podrà ésser una espasa, en canvi, un pal sí, ja que es conserven les característiques de forma, duresa, etc.

Pel que fa a l'elecció del personatge, sempre estan molt presents els sentiments i l'afecte de l'infant. Al començament, aquest imitarà conductes de les persones més properes a ell, com el pare, la mare, l'avi, etc. Però, a mesura que l'infant creix, amplia els seus coneixements i experiències personals, i es van fent més variats els temes de joc.

Mitjançant el joc simbòlic, l'infant canalitza tensions i desitjos afectius. Com diu Piaget (1932), això serveix a l'infant per a liquidar conflictes, per a compensar necessitats no satisfetes, o per a invertir papers.

Aquest procés de simbolització es fonamenta en els avanços que l'infant fa en el llenguatge, que li permeten arribar a acords amb la resta d'infants amb els que juga.

Dins els tipus de racons on es dóna lloc el joc simbòlic podem trobar, entre altres, el racó de cuina, tenda, infermeria, perruqueria, caseta, disfresses, cotxes, castell, etc.

- Racó de l'expressió plàstica.

Ja des de molt petit l'infant inicia el coneixement del seu entorn, tocant els objectes, portant-se'ls a la boca, etc.; i així, augmenta el plaer que experimenta tocant i manipulant. Aquest plaer augmenta encara més quan l'infant descobreix el poder que té al transformar els materials. Aquest racó de l'expressió plàstica ha d'oferir als infants aquells materials transformables a partir de la manipulació.

El més important d'aquest racó és potenciar al màxim la creativitat i la lliure expressió de l'alumne. L'infant anirà descobrint mitjançant els materials que li oferim al racó, que a part del llenguatge oral, es pot expressar des d'una altra perspectiva. Aquest ha de tenir l'oportunitat de manipular lliurement el material ofert.

Seria adient que el racó de l'expressió plàstica estigués ubicat a un espai amb lluminositat de l'aula, a la vegada, a prop de l'aigua per a facilitar així la neteja de les taules i dels propis alumnes.

Alguns dels materials que poden haver en aquest racó són: cartolines, paper de seda, paper d'alumini, paper de xarol, cartró, periòdics, ceres, pintura de dits, pinzells, esponges, retoladors, teles, cola, gomets, llapis de colors, fang, farina, plastilina, etc.

- Racó de l'expressió lingüística.

Aquest racó està pensat amb l'objectiu d'afavorir l'expressió oral que l'infant desenvolupa en aquest període de la seva vida. Aquí hauran una sèrie de materials específics al seu abast, com contes, titelles, imatges, etc.

Segons l'edat dels infants, el racó estarà pensat per a fer lectura de la imatge, lectura, i grafisme i escriptura, aquestes dos últimes per als més grans.

S'aconsella situar aquest racó a una banda tranquil·la de l'aula, per afavorir així la confortabilitat, i que l'infant no es senti pertorbat per les activitats de la resta de companys.

- Racó dels jocs didàctics i la lògica-matemàtica.

El racó dels jocs didàctics i la lògica-matemàtica està pensat amb la finalitat d'ajudar a l'infant a que assimili conceptes bàsics de qualsevol aprenentatge, mitjançant experiències perceptives, motrius i manipulatives.

Tots els materials de construcció pressuposen diferents graus de complexitat per als infants. En un primer moment, aquest racó serà un espai de joc individual, on l'alumne farà fileres, munts, apilarà, etc., el material; poc a poc, aquest anirà familiaritzant-se amb conceptes com: volum, resistència, pes, etc. Després, s'aniran produint processos més complexos, com la construcció de ponts, circuits, torres, etc.

És convenient que aquest espai doni l'oportunitat a l'infant de jugar al terra, fent servir l'espai que ell cregui necessari, per agafar la postura desitjada.

El material d'aquest racó, ha d'estar pensat per a l'edat dels alumnes. Així, quant més petits són els infants, més grans han de ser els materials per a realitzar construccions. Per als més grans, poden haver materials que impliquen altres accions com enroscar i desenroscar, girar, etc.

A tall d'exemple, alguns dels materials que poden haver en aquest racó són: blocs de fusta, caixes de diferents mesures, recipients, jocs de construccions, puzles, jocs de memòria, jocs de taula (domino, parxís, oca, cartes, etc.), blocs lògics, etc.

- Racó motriu.

L'infant es relaciona amb el seu entorn al voltant de tres factors: cos, moviment i llenguatge. Quan l'infant és petit, degut a l'absència del llenguatge, estableix una relació corporal i motriu per tal de conèixer-se a sí mateix, a l'entorn, als objectes i a la resta.

L'activitat motriu que l'infant realitza en aquests primers moments està molt relacionada amb la personalitat global d'aquest, amb l'evolució neurològica, fisiològica i amb la

seguretat afectiva. Per tant, l'educació psicomotriu s'ha de treballar a partir de la globalitat de l'alumne.

Partint d'aquesta globalitat, l'educació psicomotriu pretén afavorir: el coneixement del cos; el coneixement dels objectes i del món que l'envolta; i el coneixement dels altres infants i dels adults (Laguía y Vidal, 2001).

La tasca del docent és oferir en aquest racó, que l'infant manipuli objectes, experimenti amb el seu cos, es mogui per l'espai, salti, pugi, baixi, etc.

A partir dels moviments i les necessitats naturals de l'infant, es pot aconseguir que conegui millor el seu cos i prengui consciència dels seus moviments, les seves reaccions i la seva capacitat de comunicació.

El joc del moviment afavoreix la projecció del petit en la recerca d'una expressió pròpia; però a la vegada, l'adquisició de coneixements, el control i l'equilibri tant físic com intel·lectual són imprescindibles per a que l'infant pugui crear i comunicar-se.

A la vegada, aquest racó també és el racó de la relaxació, el descans i la percepció del moviment del cos en repòs; en aquests moments, el mestre acompanyarà l'activitat del racó amb música relaxant o amb la seva pròpia veu tranquil·la.

Alguns dels materials que poden haver en aquest racó motriu poden ser: un mirall, sorra, farina, pintura, pilotes de diferents mides, teles, estores, cercles, cordes, blocs, etc.

- Racó d'observació i experimentació.

Per als més petits, els objectes més insignificants i senzills poden arribar a ser grans tresors, i es converteixen, d'aquesta manera, en un important material didàctic.

Aquest racó, pot ésser destinat a experimentar amb materials de desfet, els quals donen l'oportunitat de treballar les facultats sensorials dels alumnes.

Els infants experimentaran instintivament amb els materials, els manipularan i exploraran sense concretar el projecte a realitzar. Aquests faran els seus descobriments de forma espontània. Poc a poc, el mestre haurà d'intervenir per a concretar la investigació a realitzar. Aquest, fent preguntes als alumnes suscitarà l'observació i l'experimentació amb

els objectes, i els conduirà a fer hipòtesi, les quals sotmeses a un procés d'experimentació, els conduirà a comprovar i demostrar resultats.

Aquest racó es caracteritza pel desordre, degut a les característiques dels materials que en ell hi han. Per tant, el mestre tindrà la funció de classificar els materials i posar ordre al racó, posant a l'abast de l'alumne tots els recursos.

És convenient que en aquest racó hi hagin calaixos personalitzats per a cada infant, on puguin guardar els seus "tresors" i materials de forma segura.

Com he comentat amb anterioritat, aquest racó disposa de materials de desfet i reutilitzables, alguns d'aquests poden ser: trossos de fusta, taps de suro, caixes de cartró, escuradents, taps de plàstic, paper de plata, paper higiènic, oueres, diaris, revistes, cinta de colors, llana, botons, fulles d'arbre, pedres, etc.

- Racó de biblioteca.

La literatura a l'etapa d'infantil és una peça clau per al desenvolupament de l'infant, per això, s'ha de posar als petits en contacte amb els llibres des de la primera edat. La lectura ha de tenir un espai exclusiu dins l'aula.

D'aquesta manera, el racó de biblioteca serà el lloc on els alumnes tindran al seu abast contes, llibres, imatges, làmines, etc., on trobaran el gust per la lectura, i desenvoluparan la seva imaginació i fantasia.

Així, aquest racó estarà ubicat a un espai tranquil, acollidor i il·luminat de la sala, on els alumnes tinguin l'oportunitat de fer servir el material de forma adequada. A la vegada, ha de ser un espai ordenat, tant pel que fa al mobiliari com als llibres. Així, els llibres han d'estar col·locats a l'altura dels alumnes, on aquests puguin agafar-los tots sols.

- Racó d'ordinador.

Avui dia no hauria d'haver aules que encara no comptessin amb un ordinador disponible per a ésser usat per l'alumnat. L'ús d'aquest, reforça, complementa o amplia els temes tractats a les diferents àrees. Així, és una eina molt atractiva per als infants.

A més, els petits tenen molta facilitat per aprendre a fer servir aquesta eina. En un primer moment, aquests agafen traça movent el ratolí, aprenent a coordinar la visió amb la mà, i tarden molt poc en aprendre a fer funcionar l'ordinador tots sols, i trobar el que estan cercant dins ell.

L'ordinador potser una eina lúdica, a través de la qual els alumnes aprenen. Juguin o treballin, els alumnes estaran aprenent fent servir l'ordinador. Aquest, és un recurs adient per als infants, amb el que es poden realitzar moltes activitats diferents. Els alumnes tenen des de l'oportunitat de fer servir programes que ajuden al desenvolupament de la coordinació ócul-manual, fins a gaudir de música. Cada vegada més, hi ha programes i aplicacions pedagògiques d'alta qualitat disponibles per als més petits.

D'aquesta manera, el racó de l'ordinador pot ésser usat de forma individual, per parelles o en petit grup. Si els alumnes treballen de forma individual treballen la seva autonomia; en canvi, si treballen per parelles o en grup comparteixen coneixements. És a dir, que tot tipus d'activitat a l'ordinador pot ser de benefici per als infants.

Seria adient que cada infant tingués un disquet personal on guardar totes les feines realitzades a l'ordinador per tal de mostrar-les i poder endur-les a casa, (Ana Isabel Fernández, 2009). A la vegada, ens assegurem de que les feines no es perdran, i quedaran allí guardades.

4.2.2 MATERIALS

Segons Laguía i Vidal (2001), els diferents materials que formen part dels racons de l'aula poden ser adquirits mitjançant tres vies diferents.

Per una banda, estan les famílies, a través de les quals podem aconseguir molts de materials i recursos. Per tal de fer-les participants d'aquesta tasca, la mestra ha de comunicar i explicar a principi de curs la finalitat del treball per racons, i què s'espera per part de les famílies. Així, els pares i mares es sentiran inclosos dins el procés que viuen els seus fills a l'escola. A més, aquesta col·laboració conjunta per part de famílies i mestre, estableix una relació i un vincle afectiu molt positiu en la tasca educativa. Els pares tenen l'oportunitat de col·laborar de moltes formes: aportant materials a l'escola que ja estan en desús, assistir a l'escola per encarregar-se d'un racó en concret, etc.

Per altra banda, hi ha materials que s'han de comprar, com per exemple, pintures, jocs, diferents tipus de joguines, etc. És necessari oferir una quantitat suficient de material, per a que els infants puguin triar el mateix objecte, sense necessitat de baralles. Aquests aniran aprenent a respectar el material comú de tots.

Per últim, la darrera via a través de la qual es pot adquirir materials que formin part dels racons, és la imaginació. Molts dels materials poden ésser reinventats a partir de materials de desús. A la vegada, es poden fer servir materials de la natura, com: pinyes, cargols de mar, pedres, llegums, etc., o altres tipus de materials com: teles, llana, pneumàtics, etc.

Pel que fa als recursos de cada racó de treball, Laguía y Vidal (2001), proposen que els racons han de tenir el material necessari, és a dir, no hi ha d'haver ni massa objectes que despistin als infants, ni massa pocs, que limitin l'activitat. A més, els materials han de ser assequibles als infants. A la vegada, el material s'ha de presentar de forma ordenada i fàcilment identificable, per tal d'afavorir el seu ús i l'autonomia de l'alumne. També, és imprescindible conservar i renovar el material deteriorat; i, s'ha de valorar que el material sigui estèticament vistós i agradable per als infants, i que atengui a les condicions de seguretat.

El material és una de les eines més significatives per a realitzar el projecte educatiu de cada escola. És molt important que el mestre tingui en compte els objectius que es volen assolir amb el material que es farà servir; amb quins criteris els distribueix per l'aula; de quina forma ajuda a la construcció del pensament; i quina actitud adopta el mestre davant el material, des de la seva perspectiva d'organitzador i dinamitzador de la tasca educativa.

4.2.3 ORGANITZACIÓ ESPAI I TEMPS

Per a que sigui possible un correcte desenvolupament de l'infant a l'escola, és necessari que aquesta tingui un clima de confiança i seguretat, envers els pares i els propis infants. És molt important que en aquestes edats l'infant es senti estimat i segur dins l'escola.

Segons Mar Ruíz (2009), cita a Loris Malaguzzi (1987), l'ambient escolar és com un aquari en el que es reflexa les idees, l'estil moral, les actituds, i la cultura de les persones que viuen en ell.

L'organització de l'aula per racons d'activitat és una estratègia pedagògica, que té com a objectiu la participació activa de l'infant en la construcció dels seus propis coneixements. Aquesta es basa en la llibertat d'elecció, en el descobriment i en la investigació.

L'organització ha de potenciar el treball autònom, l'ajuda individual, la cooperació entre iguals, així com, la possibilitat de diferenciar ritmes i nivells d'aprenentatge.

Organitzar l'aula per racons implica una distribució on sigui possible el treball en petit grup, que treballi simultàniament, realitzant activitats diferents.

És imprescindible que els racons s'ordenin de forma còmoda i clara; és necessari que cada objecte tingui el seu lloc permanent per a que l'infant sàpiga on anar a cercar-ho quan ell vulgui, i també ordenar-ho.

La ubicació dels racons i dels mobles de l'aula han de permetre als alumnes el desplaçament lliure. Els infants tenen molta necessitat de desplaçament en aquestes edats, i els hi agrada molt estar per terra. A vegades, les taules i les cadires no tenen molta raó d'ésser, encara que sigui per alguna activitat concreta i puntual, i ocupen un lloc aprofitable per a altres recursos. Una bona solució pot ser recollir les cadires a un costat de la sala, i fer servir les taules i els mobles per a delimitar o fragmentar l'espai en racons (Laguía i Vidal, 2001).

L'aula ha de ser un lloc viu amb la possibilitat de canviar en funció dels interessos i les necessitats dels infants. Aquesta és una tasca important del docent, qui, mitjançant l'observació, és l'encarregat de fer canvis i millores als espais de l'aula.

Fins al moment, he analitzat l'organització de l'espai als racons de treball, però també té molta importància l'organització del temps.

Al treballar per racons, el mestre ha de tenir en compta un horari sense rigidesa, on tinguin cabuda temps llargs d'activitat, que permetin als infants realitzar els "rituals" de cada racó. Per exemple, recordar i presentar, per part del mestre, les activitats que poden realitzar; la lliure distribució dels infants pels diferents racons; la realització de l'activitat triada; l'autocontrol; la valoració i la posada en comú, etc. (Laguía i Vidal, 2001).

4.2.4. PAPER DEL MESTRE

Al igual que en tots els moments en que el mestre exerceix com a docent, al treball per racons és molt important el paper que aquest adopti, ja que afectarà al desenvolupament de l'infant.

Durant el joc espontani el mestre ha de deixar jugar i no fer jugar. L'infant ha de ser el que decideix com, quan, per què, amb qui i quant de temps jugar.

En aquests moments de joc el mestre ha d'observar als infants i prestar atenció a les relacions que s'estableixen, els conflictes que sorgeixen, les activitats que es fan, el tipus de joc que realitzen els alumnes, etc. Això, farà possible un correcte seguiment i avaluació sobre el desenvolupament dels infants als racons d'activitat.

Si el mestre no observa ni avalua els racons ni les sessions de treball en aquests espais, aquests no podran arribar a ésser una activitat amb la qual els alumnes portin a terme un procés d'ensenyament-aprenentatge significatiu.

Per altra banda, el mestre ha de tenir la capacitat de dinamitzar un racó quan observi que el interès i la curiositat per part de l'alumne disminueix. Això pot estar relacionat amb el material, amb l'espai, amb el temps dedicat al treball per racons, amb l'organització dels alumnes, etc. El mestre ha d'estar atent i tenir en compte tots aquests aspectes per tal de donar lloc a un treball significatiu.

Segons María Montessori (1984), l'actitud del mestre ha de tindre una sèrie de característiques davant els seus alumnes, com són, entre altres: conèixer a fons cadascuna de les necessitats intel·lectuals, físiques i psicològiques de cada període de desenvolupament de l'infant; tenir la capacitat de guiar a l'infant dins l'aula cap al material o activitat que sigui

necessari per a aconseguir un desenvolupament harmònic i adequat a la seva edat; conèixer de forma correcta l'ús i els objectius de cada material; indicar de forma clara i exacta l'ús dels diferents objectes i materials; mantindre l'espai net i ordenat; atendre i escoltar la crida dels alumnes; guiar a l'infant per a que aprengui a observar, qüestionar i explorar les seves idees de forma independent, motivant el seu interès, etc.

El mestre ha de tenir en compte que els racons d'activitat no s'han de fer servir com a premi, és a dir, no s'ha de caure en l'error de fer servir els racons per: “quan acabis la teva feina podràs anar a jugar a racons”, o “els que acabin ràpid el treball podran jugar a racons”. D'aquesta manera, els alumnes fan ús dels racons als moments en que el mestre no té cap altra activitat programada, però no els fan servir de forma significativa com a activitats específiques en si mateixos.

El joc té un valor intrínsec i, d'aquesta manera, no podem menysprear el seu valor educatiu, ja que els infants tenen la necessitat de compartir espais, materials, rols, complir normes, etc.

4.2.5 AVALUACIÓ TREBALL PER RACONS

A les activitats per racons és el propi infant el que decideix a quins racons vol anar a jugar, i és el mateix qui marca el ritme de temps segons els seus interessos. Degut a això, és difícil establir unes normes que garanteixin la permanència de l'infant a tots els racons. Així, l'ídoni és deixar que l'infant jugui, gaudeixi i descobreixi jugant.

Encara així, el mestre ha de fer el possible per a que tots els infants facin servir tots els racons alguna vegada, ja que en cadascun d'ells es treballen uns conceptes i uns continguts concrets. Així, si el mestre observa que els infants no acudeixen a tots els racons de manera espontània, haurà de fer un suggeriment per a convidar-los a passar per tots els espais.

Una forma de tenir constància de l'assistència dels alumnes als diferents racons és l'autocontrol. Per exemple, es pot realitzar una graella de doble entrada, on apareguin els noms dels alumnes i els diferents racons, i on els infants puguin marcar a quin racó han anat (Lidia Lara, 2011).

	Racó de cuina	Racó de jocs	Racó de pintar	Racó de puzzles
Carlos	X			
Daniel		X	X	
Susana	X			X
Carla		X		
Alejandra	X	X		

És molt important el treball d'observació que realitza el mestre en aquests moments, tant pel que fa al treball en concret d'un infant, com el del grup-classe. Segons Lidia Lara (2011), en aquesta observació sistemàtica i específica, s'ha de tenir en compta què s'avalua i per què, així com, si s'assoleixen els objectius plantejats o no. Per tant, l'observació es dividirà en dos àmbits:

Per una banda, s'avaluarà aspectes generals sobre el funcionament de la classe, com per exemple, l'organització espacial de l'aula, els tipus i l'ús que es fa dels materials, l'adequació a l'edat, la planificació, la intervenció en el joc, etc.

Per altra banda, s'avaluarà el procés d'ensenyament-aprenentatge dels alumnes. Així, es tindran en compta aspectes com: la interacció entre els infants, el joc, el grau d'autonomia, el vincle, l'autoestima, etc. A la vegada, s'observarà cada racó de forma concreta: quins processos cognitius es generen en els infants, quines conductes es desenvolupen, quins tipus de relacions es donen, quin materials s'usen, etc.

Per a sistematitzar d'alguna manera aquest procés d'avaluació, és necessari que el mestre estableixi unes pautes d'observació que li ajudaran a avaluar a l'infant (Laguía i Vidal, 2001).

Per exemple:

- Cóm juga?
- Quins són els seus interessos?
- Quin racó freqüenta més? Està molta estona?
- Entre els racons que més freqüenta, hi ha alguna relació?
- Cóm es relaciona amb el material de cada racó?
- Juga a soles? A on? Amb què?

- Té preferències de companys en segons quins racons? Qui?
- Juga sempre amb un número reduït de companys? Quins?
- Com es manifesta en altres espais de l'escola?
- Està tranquil en aquestos espais o necessita de la presència de l'adult?
- Mostra iniciativa en el joc?
- Com es relaciona amb l'adult? Cerca la seva ajuda quan es troba amb dificultats? Es dependent?

Una bona estratègia per a que aquestes pautes no passin desapercbudes a les sessions de racons és que el mestre prengui anotacions sobre el que observa, és a dir, que enregistri d'alguna forma els esdeveniments que ocorren a les sessions.

El tipus d'avaluació de l'activitat per racons pot variar segons la finalitat concreta de cada racó. En general, en l'organització per racons convé disposar d'un temps de diàleg posterior a l'activitat, on els alumnes tinguin l'oportunitat de manifestar el que han fet o viscut, les dificultats que han sorgit, la seva resolució... durant l'activitat als racons.

Tots aquestos aspectes juntament amb les observacions del mestre faran possible l'avaluació del treball realitzat.

El mestre ha d'observar tot el procés de les activitats, i no només els resultats. D'aquesta manera, estarà molt més atent al que passa i per què passa. D'aquestes observacions durant les activitats, deduirà per on continuar i si és necessari modificar alguna cosa, és a dir, avaluarà.

5. ESTAT DE LA QÜESTIÓ.

Després d'investigar i cercar teoria sobre com ha de ser el treball per racons d'activitat d'un aula d'Infantil; i abans de realitzar la part pràctica, analitzant els racons d'un aula real, he cercat diverses investigacions, a la base de dades: redinés, que s'han realitzat sobre aquest tema per a conèixer a quines conclusions s'han arribat.

En aquesta pàgina web he trobat sis treballs d'investigació sobre els racons d'activitat.

Per una banda, un dels treballs: “El rincón de la biblioteca: un recurso activo en la reforma (2001)” de M. Amparo Ferré Vilaplana, es centra en investigar com ha d'ésser el racó de la biblioteca. Aquest, fa un anàlisi sobre el racó de biblioteca, la importància d'aquest dins l'aula, les seves aportacions pedagògiques, etc. L'autor tanca el treball remarcant la importància que té aquest tipus de racó per als alumnes.

També, hi ha un altre treball: “Nuevo rincón de experimentos al ciclo inicial (2002)” de Regina Civil Sirera, que tracta sobre una experiència entre alumnes del cicle inicial i alumnes de 4t de la ESO, treballant de forma col·laborativa als racons. L'autor vol fer veure la importància que pot tenir el treball entre alumnes de diferents nivells.

Per altra banda, hi ha un altre treball: “El rincón de la cultura catalana (2004)” de David Pagès Cassú, que tracta sobre l'experiència realitzada dins aquest nou racó, analitzant així, la millora que es produeix en l'expressió oral i escrita de la llengua catalana. L'autor vol deixar constància que aquest racó és molt adient per a la millora de la competència d'expressió oral i escrita dels infants.

A la vegada, hi ha un altre projecte: “El rincón de investigadoras (2005)” del CAEIP Les Roquetes, Sant Pere de Ribes (Barcelona), que explica l'experiència d'educació científica portada a terme amb els alumnes. Aquest autor reflexa al seu treball els beneficis d'un racó on es treballa a partir de la descoberta i la investigació.

Per últim, hi ha un altre treball d'investigació: “El rincón de los títeres para trabajar la comprensión lectora (2012)” de Fanny Majó Masferrer i Robert Hernández del Olmo, envers la competència lectora. Aquest treball explica com els alumnes de l'escola Francesco Tonucci de Lérida preparen històries per a representar-les amb titelles davant la resta de companys.

Aquesta tasca es realitza en el racó de lectura, i té com a objectiu cultivar la comprensió lectora. L'autor d'aquest treball deixa veure com, a través d'aquest racó, els alumnes treballen la comprensió lectora de forma adient.

He pogut comprovar que en aquesta base de dades no hi ha cap treball d'investigació que es centri en els tipus de racons d'un aula d'infantil, ni els seus materials, ni el paper que ha de mantindre el mestre davant les sessions de racons, etc., ni tampoc que aprofundeixi molt en la metodologia de treball per racons. Per això, penso que el meu treball és una investigació profunda sobre els racons en general, amb el qual arribaré a moltes conclusions envers aquesta metodologia de treball.

6. PART PRÀCTICA.

6.1 INTRODUCCIÓ

Una vegada realitzada la investigació i l'anàlisi sobre el treball per racons d'activitat a educació infantil, i havent centrat la meua recerca als tipus de racons que poden tenir lloc a un aula d'infantil; les característiques dels materials que poden haver; l'organització de l'espai i el temps a l'aula; i el paper que ha d'adoptar el mestre; vull centrar la mirada a un aula real, en concret l'aula de 4 anys del CEIP Guillem de Montgrí, per tal de d'analitzar i comprovar si compleix i té les característiques anteriorment exposades. En concret, analitzaré els materials de cadascun dels racons; l'assistència dels alumnes als diferents racons; i l'avaluació per part de la mestra del treball per racons.

Per tal de realitzar aquesta investigació he fet servir la metodologia observacional. Aprofitant el fet de que he cursat el meu Pràcticum II al CEIP Guillem de Montgrí, he tingut l'oportunitat de realitzar observacions directes del treball per racons.

Segons Lluís Ballester (2004), l'observació és l'estratègia a través de la qual es realitza qualsevol procediment d'estudi d'investigació educativa. Aquest diu que la metodologia observacional compta amb una sèrie de tècniques complementaries que donen lloc a diverses opcions segons la seva aplicació. Així, per a realitzar les classificacions de les tècniques d'observació, s'han de tenir en compte els criteris que es fan servir en cada cas. Aquests són el grau de l'estructuració, que depèn de la preparació de les categories d'observació i les eines; el nivell d'encobriment, que es basa en si els subjectes observats tenen coneixement de que estan sent observats o no; el grau de control de la situació, si és una observació natural o artificial; el moment de l'observació, si és una observació directa o indirecta; la tècnica de registre, si és una observació personal o mecànica; la unitat d'observació, si es fa una observació completa o molecular.

Segons l'autor, la combinació d'aquests criteris donen lloc a una gran varietat de formes d'observació. Per a realitzar aquesta investigació, he fet servir una observació no estructurada, naturalista, no encoberta i directa, ja que les observacions es varen produir dins l'aula mentre els alumnes estaven als racons, i com que no era una observació planificada, jo anava prenent nota sobre els fets en el moment.

Respecte al registre de l'observació, Ballester diu que és una transcripció de la realitat observada, mitjançant l'ús de criteris d'observació, i que es materialitza en un suport físic. Aquest classifica de la següent manera les tècniques de registre segons el grau de sistematització:

- Registre narratiu, on l'observador es limita a prendre nota o a fer una gravació d'àudio, dels fets que van ocorrent, sense que existeixi una estructuració prèvia que dirigeixi la recollida de dades.
- Escales d'apreciació, on l'observador que coneix al subjecte observat, valora descripcions diverses sobre aquest mitjançant una escala d'estimació.
- Fitxes d'observació sistemàtica, on es duu a terme una enumeració, descripció i classificació dels fets que s'observen.
- Procediments automàtics de registre, que són tres:
 - Medis tècnics de registre, a través de gravacions a l'ordinador.
 - Aparats ocults de registre: magnetòfon, vídeo, miralls unidireccionals.
 - Observació mitjançant aparells: registres psicofisiològics o dispositius de registre de conducta motora.

Pel que fa a l'enregistrament de les meves observacions dins l'aula, he fet servir el registre narratiu, ja que anava prenent nota sobre el que observava directament al meu diari de pràctiques.

Amb aquestes tècniques emprades durant tot el període d'estança a l'aula, he pogut realitzar una acurada i profunda observació, la qual m'ha donat l'oportunitat de fer l'anàlisi del treball per racons dins l'aula d'aquesta escola. A continuació, analitzaré un a un els diferents racons existents dins l'aula; els materials que hi ha a aquests, si són de qualitat o no per al correcte desenvolupament de les sessions; el nivell d'assistència per part dels alumnes a cada racó, quins racons es visiten amb més o menys freqüència; i l'avaluació que realitza la mestra de les sessions de racons.

6.2. ANÀLISI RACONS

- Racó de supermercat.

	Descripció	Materials	Assistència dels alumnes	Observacions
Racó de Supermercat	<p>En aquest racó els infants tenen l'oportunitat de desenvolupar el joc simbòlic reproduint accions típiques d'un Supermercat.</p> <p>El racó es troba situat a una de les parets de l'aula, molt a prop del racó de cuina.</p>	<p>Aquest racó compta amb un moble que simula la prestatgeria i el mostrador d'un supermercat.</p> <p>A la vegada, hi ha una caixa registradora, una cadireta de plàstic, un telèfon, i un parell de cistelles.</p> <p>També hi ha tot tipus de joguines en forma d'aliments i elements de supermercat: verdures, fruites, carn, pa, pots de suc, pot de xampú, bosses de patates, caixes de galetes, etc.</p> <p>El material d'aquest racó és l'adequat per a un racó de Supermercat. Els alumnes tenen l'oportunitat de jugar</p>	<p>A aquest racó poden assistir dos alumnes com a màxim. El motiu de que es permeti aquest nombre màxim d'infants, és per l'espai reduït del racó, i per que aquest s'uneix amb el racó de cuina.</p> <p>L'assistència per part dels alumnes sempre és total, és a dir, sempre hi ha dos infants jugant al racó.</p> <p>En diverses ocasions han hagut conflictes per què molts dels alumnes volen assistir a ell.</p>	<p>Com que aquest racó està situat al costat del racó de Cuina, són els únics racons als quals la mestra deixa als alumnes dur el material d'un racó a l'altre. Per exemple, els infants poden agafar una fruita del supermercat i dur-la al racó de cuina per a jugar.</p> <p>En la meua opinió, el racó compta amb els materials suficients i necessaris per a garantir als infants l'oportunitat de gaudir jugant en aquest racó.</p>

		<p>representant accions típiques d'un supermercat, ja que els materials són molt fidels a la realitat.</p> <p>El fet de poder "fer la compra" i assumir el rol de tender, resulta molt atractiu i divertit per als petits.</p>		
--	--	--	--	--

TAULA 1

Imatge 1

Imatge 2

- Racó de cuina.

	Descripció	Materials	Assistència dels alumnes	Observacions
Racó de Cuina	<p>En aquest racó els alumnes tenen l'oportunitat de desenvolupar el joc simbòlic, jugant a la cuina amb els utensilis típics d'aquesta.</p> <p>El racó es troba situat a unes de les parets laterals de l'aula, junt al racó de Supermercat.</p>	<p>Aquest racó compta amb el mobiliari típic d'una cuina: un forn amb els fogons, una pica per a escurar, etc.</p> <p>També, hi ha tot tipus d'utensilis de cuina: plats, culleres, forquilles, gots, olles, etc.</p> <p>Com que aquest racó es troba situat al costat del racó de Supermercat, les joguines dels aliments es comparteixen als dos racons. És a dir, els infants poden agafar els "menjars" del racó de Supermercat i "cuinar-los" al racó de Cuina.</p> <p>El racó compta amb els materials necessaris d'una "cuineta" per a infants. Hi ha molta varietat de materials que</p>	<p>El nombre màxim d'alumnes que es permeten en aquest racó són tres.</p> <p>Al igual que el racó de Supermercat, el racó de Cuina té molt d'èxit d'assistència.</p> <p>Pel que he observat, la majoria dels infants que acudeixen a jugar a aquestos racons, romanen tota l'estona, sense canviar de joc.</p>	

		donen l'oportunitat als alumnes de desenvolupar la representació.		
				TAULA 2

Imatge 3

Imatge 4

- Racó de cotxes.

	Descripció	Materials	Assistència dels alumnes	Observacions
Racó de Cotxes	<p>En aquest racó els infants poden treballar la representació i el joc lliure a través del material que s'ofereix.</p> <p>El racó està situat a l'espai de l'assemblea, deixant als infants un ampli racó per a jugar.</p>	<p>El racó de Cotxes, pròpiament dit, compta amb cotxes de plàstic de diferents colors i un garatge.</p> <p>A la vegada, també hi ha joguines d'animals. Aquestes són animals de plàstic: girafa, elefant, tauró, peix, ovella, hipopòtam, etc.</p> <p>A l'hora de jugar, els alumnes fan fora les dues caixes de joguines, els cotxes i els animals, però la majoria de vegades fan més ús del material del cotxes.</p>	<p>El nombre màxim d'alumnes que poden assistir a la vegada a aquest racó són tres.</p> <p>Encara així, el nombre d'infants que acudeixen a aquest racó sempre són més dels permesos. Encara que només són tres els infants que poden jugar en aquest espai a la vegada, sempre hi ha quatre o cinc infants en ell.</p> <p>La mestra vol que a cada racó hi hagi els alumnes que permet el propi racó. D'aquesta manera, s'eviten conflictes i baralles pel material. Però, com que aquest racó compta amb un gran nombre de materials, els alumnes fan grups i juguen conjuntament, superant sempre</p>	<p>En aquest racó hauria d'haver més varietat de joguines, com pot ser camions, tractors, trens, avions, etc., per a fer un ampli material vinculat als transports, ja que només hi han els cotxes, que són tots del mateix tipus i forma.</p> <p>Tal vegada, aquest racó hauria d'ésser el de les joguines en general, ja que el material dels cotxes no té cap relació amb el material dels animals.</p>

			el nombre de tres infants al racó.	
				TAULA 3

Imatge 5

Imatge 6

- Racó de pintar.

	Descripció	Materials	Assistència dels alumnes	Observacions
Racó de Pintar	<p>En aquest racó els alumnes tenen l'oportunitat de treballar l'expressió plàstica, a través dels diferents materials que s'ofereixen.</p> <p>El racó està format per una taula i dues cadiretes.</p>	Al racó els infants disposen de folis en blanc, retoladors, llapis de colors, pegament, tisores, i gomets.	<p>En aquest racó, el nombre màxim d'alumnes que poden assistir són dos, ja que és el que permet l'espai.</p> <p>Així, és un racó molt freqüentat pels alumnes i, podem dir, que sempre està ple.</p>	<p>Penso que al racó manquen més varietat de materials, com per exemple, ceres, periòdics, paper continu, temperes, pintura de dits, plastilina, paper de seda, etc.</p> <p>Seria adient incloure al racó materials reciclables amb els quals els alumnes puguin desenvolupar la seva expressió plàstica.</p> <p>Penso que el material de la plastilina hauria d'estar ubicat en aquest racó en lloc del racó de Blocs. En aquest espai s'utilitzaria amb més significat, ja que els alumnes es dirigeixen a l'espai per a treballar la plàstica.</p>

				<p>En la meua opinió, aquest racó hauria d'estar condicionat de manera que puguin assistir més de dos infants a la vegada.</p> <p>L'expressió plàstica és una activitat que agrada molt als infants, per tant, s'hauria de donar l'oportunitat de treballar-la a més companys al mateix temps.</p> <p>Tal vegada, el racó podria comptar amb més taules i cadires, per donar lloc a més de dos alumnes.</p> <p>A la vegada, podria condicionar-se l'espai per a que els infants puguin treballar al terra, on tenen més espai per a desenvolupar la seva creació.</p> <p>Per altra banda, penso que el nom d'aquest racó no és l'encertat. Seria més adient anomenar al racó: el racó plàstic o el racó de l'expressió plàstica, enlloc del racó de</p>
--	--	--	--	---

				<p>Pintar, ja que en ell, no només es pinta, sinó que els alumnes fan servir unes altres tècniques (retallar, enganxar, etc.). I podien fer servir moltes més, com ja he comentat, (plastilina, pintura de dits, temperes, etc.).</p>
				<p>TAULA 4</p>

Imatge 7

Imatge 8

- Racó de pissarra.

	Descripció	Materials	Assistència dels alumnes	Observacions
Racó de Pissarra	<p>En aquest racó els infants poden desenvolupar la seva expressió plàstica.</p> <p>Aquest no és un racó pròpiament dit, sinó que s'ha aprofitat la pissarra de l'aula per a que els infants juguin i creïn a través del material.</p>	<p>Aquest racó compta amb la pissarra de l'aula, guixos de diferents colors, i dos esborradors.</p> <p>Com que aquest no és un racó pròpiament dit, sinó que és un recurs de l'aula, el material és el precís i propi d'una pissarra.</p> <p>La mestra té cura de que sempre hi hagi guixos de tots els colors en bon estat i disponibles per als alumnes.</p>	<p>En aquest racó disminueix el nombre d'alumnes que assisteixen per sessió respecte a altres racons.</p> <p>El nombre màxim d'alumnes que poden assistir al racó a la vegada són tres, i mai els hi ha.</p> <p>Basant-me en el meu diari de pràctiques (Annex I), elaborat a partir de les observacions realitzades durant les activitats per racons, puc dir que sempre són, com a màxim, un parell d'infants els que juguen una estona a pintar a la pissarra, però es cansen ràpid i canvien de racó. També hi ha dies que el racó està buit.</p> <p>Això pot ser per què tal vegada el fet de pintar a la pissarra no és una activitat que entusiasmi als infants durant una estona</p>	

			llarga de temps. He observat que als alumnes els hi agrada anar a pintar, però ràpidament perden l'interès i canvien d'activitat.	
--	--	--	---	--

TAULA 5

Imatge 9

Imatge 10

- Racó de puzles.

	Descripció	Materials	Assistència dels alumnes	Observacions
Racó de Puzles	<p>En aquest racó els alumnes poden muntar diferents puzles.</p> <p>El racó està situat davant una prestatgeria, enfront el racó de Blocs.</p> <p>Aquest compta amb una taula petita i dues cadiretes.</p>	<p>Aquest racó compta amb dos tipus de puzles. Per una banda, hi ha la caixa dels puzles dels animals de la granja, que conté un puzle d'una vaca, un puzle d'un porc, un puzle d'una ovella, i un puzle d'un conill.</p> <p>Per altra banda, hi ha la caixa dels puzles de Mickey Mouse, que són dos escenes diferents del personatge.</p>	<p>El nombre màxim d'alumnes que es permeten jugar en aquest racó al mateix temps són dos. Això és degut a l'espai reduït del racó, que només compta amb una taula i dues cadiretes.</p> <p>Pel que he observat i apuntat al meu diari de pràctiques (Annex II), aquest racó no és dels més visitats pels alumnes. A les sessions de racons, són un parell d'alumnes els que visiten el racó, però després de muntar els puzles, perden l'interès i canvien de racó.</p>	<p>En la meua opinió, els materials d'aquest racó són molts escassos, ja que només compta amb tres puzles. Tal vegada, podria enriquir-se el racó amb més varietat de puzles de diferents tipus.</p>

TAULA 6

Image 11

Imatge 12

- Racó de blocs.

	Descripció	Materials	Assistència dels alumnes	Observacions
Racó de Blocs	<p>En aquest racó els infants tenen l'oportunitat de treballar la lògica-matemàtica a través dels blocs lògics.</p> <p>El racó es troba situat davant una prestatgeria, enfront el racó de puzles.</p> <p>Aquest compta amb una taula petita i dues cadiretes.</p>	<p>El materials que es troben en aquest racó són dos caixes de blocs lògics, i plastilina de colors.</p> <p>Els blocs lògics són diferents figures geomètriques de fusta, de diferents mesures i colors.</p> <p>Per altra banda, la plastilina es troba a una caixa de plàstic, tots mesclats els colors.</p>	<p>El nombre màxim d'alumnes permesos en aquest racó són dos, ja que l'espai compta amb una taula petita i dues cadiretes. El nivell d'assistència a aquest racó és alt. He pogut observar que en cada sessió sempre hi ha dos infants en aquest racó, però mai fan ús del material dels blocs, sinó que es limiten a jugar amb la plastilina.</p> <p>Segons el meu diari de pràctiques (Annex III), de totes les sessions observades, només una vegada varen fer ús dels blocs lògics per a jugar a construccions.</p>	<p>En aquest racó, podem dir que també es desenvolupa l'expressió plàstica, ja que els alumnes compten amb el material de la plastilina. Tal vegada, aquest material hauria d'estar ubicat al racó de Pintar, on els alumnes disposen de més materials plàstics.</p> <p>Penso que el racó hauria de comptar amb més materials, a través dels quals els alumnes treballessin la lògica-matemàtica.</p> <p>Aquest és un racó que només compta amb un material relacionat amb aquest contingut (blocs lògics), i que no és gaire atractiu i</p>

				<p>significatiu per als petits. Així, com que al racó també es troba la plastilina, els infants es dediquen a jugar amb aquesta, deixant de banda per complet els blocs lògics.</p> <p>Els materials d'aquest racó no han estat introduït de forma lògica, ja que no tenen cap relació entre ells.</p>
--	--	--	--	--

TAULA 7

Imatge 13

Imatge 14

- Racó de biblioteca.

	Descripció	Materials	Assistència dels alumnes	Observacions
Racó de Biblioteca	El racó de Biblioteca no és un racó pròpiament dit, sinó que és l'espai on es guarden els llibres de	El racó compta amb diversos llibres: quatre llibres d'animals: "Aprèn els noms dels animals",	L'assistència per part dels alumnes a la biblioteca durant les sessions de racons és	Seria adient que aquest racó comptés amb un espai per tal de garantir als infants

	<p>l'aula. Però, he decidit analitzar aquest espai com a racó, ja que els alumnes el fan servir com a tal.</p> <p>Durant els moments de treball per racons, els alumnes acudeixen a la biblioteca per a fer servir els llibres, com si aquest fos un racó més.</p> <p>El racó és una prestatgeria a l'alçada dels infants, ubicada al costat del racó de pintar.</p>	<p>“El meu petit animalari, la muntanya i el bosc”, “El meu petit animalari, els animals de la granja”, “Els animals”; un llibre sobre la natura: “Aprèn els noms de la natura”; i un conte: “Na Tris Tras”.</p> <p>També hi ha un cançoner, i un àlbum d'animals pertanyent a un projecte de treball realitzat durant el curs.</p>	<p>bastant freqüent. Sempre hi ha un parell d'infants que els hi agrada agafar els contes i mirar-los a l'espai de l'assemblea.</p>	<p>tranquil·litat durant l'ús dels llibres. Tal vegada, es podria condicionar l'espai per a col·locar una estora o un banc.</p> <p>Quan els alumnes fan ús dels llibres, ho fan als bancs de l'assemblea o a les seves cadiretes. D'aquesta manera, quan els infants es situen a l'assemblea per a mirar els contes, es fiquen dins del racó de cotxes, que es troba en aquest espai.</p> <p>En la meva opinió el material d'aquest espai és una mica escàs. Per a ser la biblioteca de l'aula, aquesta té mancances envers la varietat de llibres que s'ofereixen.</p>
TAULA 8				

Imatge 15

6.3. AVALUACIÓ TREBALL PER RACONS

Després d'observar diverses sessions de treball per racons d'activitat a l'aula de 4 anys del CEIP Guillem de Montgrí, he pogut comprovar que la mestra no realitza cap tipus d'avaluació dels aprenentatges i el desenvolupament dels alumnes.

La mestra no fa cap tipus d'observació de les activitats dels alumnes als racons, sinó que aquestes són simplement moments de joc sense cap tipus de sentit ni significat. Així, els moments de racons són per a la mestra, temps per a realitzar altres tasques, en comptes d'acompanyar als infants en les activitats.

D'aquesta manera, degut a que no es produeix cap tipus d'observació significativa per part de la mestra, aquesta tampoc utilitza cap tipus d'eina per tal d'enregistrar les observacions, i fer un seguiment del desenvolupament de les sessions. Així, mai queda constància sobre el treball realitzat a les activitats per racons.

A la vegada, la mestra no fa cap tipus de seguiment sobre l'assistència dels alumnes als diferents racons. Els alumnes tenen la llibertat de fer servir sempre els racons que ells volen, sense necessitat de passar per tots els racons alguna vegada.

Encara així, cal comentar que la mestra avalua altres aspectes del treball per racons, com pot ser el manteniment dels espais o la renovació dels materials.

He pogut observar com aquesta si observa l'estat físic dels racons, i quan hi ha qualche aspecte a millorar, ho intenta fer ella mateixa. Per exemple, al racó de pintar, la mestra intenta que sempre hi hagi llapis, retoladors, pegament, etc., en bon estat, que puguin ésser utilitzats degudament pels alumnes.

7. CONCLUSIONS

Després de romandre dins l'aula observada durant quasi quatre mesos, he tingut l'oportunitat de presenciar i observar diverses sessions de treball per racons. D'aquesta manera, he pogut fer un anàlisi i una comparació d'aquestes sessions envers la teoria estudiada amb anterioritat, centrant la meua mirada en els materials dels racons, en el nivell d'assistència dels alumnes al diferents racons, i en la tasca d'avaluació que la mestra ha realitzat de les sessions de racons produïdes durant aquesta etapa d'observació.

Així, he comprovat que en aquesta classe no es fa servir el treball per racons com a metodologia de treball pròpiament dita. Com he comentat amb anterioritat, no s'han de fer servir els racons per a omplir espais de temps, sinó com a activitats en si mateixos. Les dades demostren, com he apuntat amb anterioritat a la part pràctica, que els alumnes fan servir els racons només en els moments en que no hi ha cap tasca que fer.

Aquest fet és decisió exclusiva de la mestra, que és la que decideix quan es juga a racons. En la meua opinió, aquesta no té consciència del que realment significa treballar per racons, i en canvi, els fa servir com a espais de joc lliure que els infants fan servir quan no hi ha cap activitat per a realitzar.

Aquest és un fet molt negatiu per als infants, ja que ells mateixos, no gaudeixen com deuriem del treball per racons, i també es prenen aquests espais com a joc al que acudeixen per què no hi ha cap altra feina.

Penso que la mestra hauria de canviar la seva metodologia, i fer servir els racons amb la funció que realment tenen: com a racons d'activitat. D'aquesta manera, els alumnes es beneficiarien de tots els avantatges que té el treballar per racons d'activitat, comentats amb anterioritat.

Per altra banda, envers com hauria d'ésser el paper de la mestra, segons la teoria analitzada anteriorment, també hi ha un aspecte molt important que no es realitza en aquest cas, com és, una avaluació del treball realitzat a les sessions de racons.

Com ja he comentat a l'anàlisi de com ha de ser l'avaluació del treball per racons, la mestra hauria de fer un seguiment de les sessions, observant, enregistrant i, d'aquesta manera, avaluant els aspectes a millorar, i a la vegada, el desenvolupament dels alumnes. Basant-me en l'anàlisi de les meves observacions, en aquest cas, la mestra no realitzat cap d'aquests

aspectes, ni observa, ni enregistra, ni avalua... Als moments de racons la mestra aprofita per a realitzar altres feines pendents, enlloc de fer un seguiment d'aquest treball.

Aquest és un aspecte poc favorable per als alumnes, ja que el fet de no fer cap avaluació del treball, suposa no tenir cap control sobre les activitats que els infants realitzen, deixant-los fer tots sols.

A la vegada, la mestra no coneix quina és la freqüència amb la que cada infant visita els diferents racons, ni tampoc sap quin tipus d'activitat desenvolupa cadascun en ells. Aquesta hauria de fer un seguiment sobre l'assistència dels alumnes als diferents racons i, d'aquesta manera, suggerir als infants els racons que poden visitar si van amb poca freqüència.

L'única intervenció que la mestra fa durant les sessions de treball per racons són per a mantenir l'ordre i el silenci a l'aula, si els alumnes estan cridant massa. Com diu el meu diari de pràctiques (ANNEX IV), a les observacions del treball per racons dels dies 07/03/2013 i 22/03/2013, la mestra només va intervenir per a demanar silenci als alumnes, mentre feia altres tasques.

Figura 1

Un aspecte que m'ha agradat sobre l'organització dels racons per part de la mestra, ha estat el control del nombre d'infants que poden assistir a la vegada al mateix racó.

Per tal de controlar això, la mestra ha penjat a cada racó un panell on els alumnes enganxen la seva fotografia quan hi són en ell. D'aquesta manera, si un infant veu que al racó ja estan totes les places ocupades amb fotografies, significa que no pot jugar en ell.

He pogut observar que els alumnes respecten molt aquest fet i, encara que vulguin jugar a un racó en concret, si aquest està ocupat per altres companys, són respectuosos i se'n van a un altre racó.

Aquest fet permet dur un ordre envers els infants que assisteixen als racons en cada moment i, així, evitar conflictes entre companys. Amb aquest mètode, la mestra s'assegura que en cada moment hi hauran els infants que toquen, sense superar el nombre permès, en cada racó.

Pel que fa al nivell d'assistència dels infants als diferents racons, com he comentat anteriorment a la part pràctica a l'anàlisi de cada racó en concret i, basant-me en el meu diari de pràctiques (ANNEX V), hi ha uns racons més visitats que uns altres. A grans trets, els racons de Supermercat, Cuina, Cotxes, Pintar i Blocs són els més visitats, i els de Biblioteca, Pissarra i Puzles són menys freqüentats pels infants.

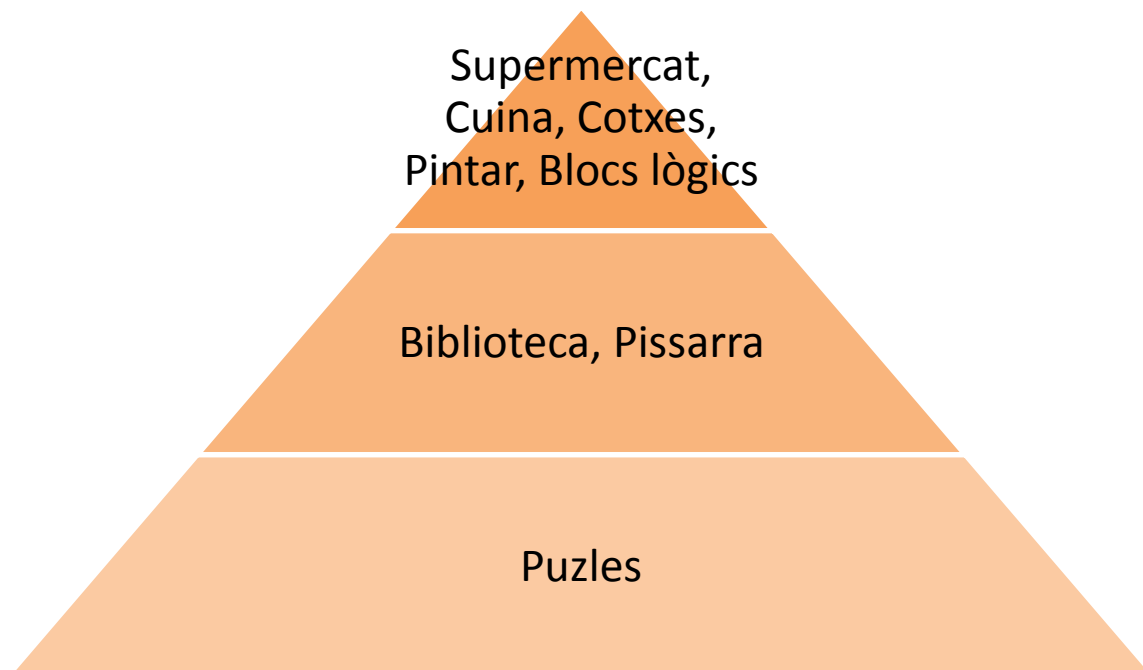

Figura 2

Així, encara que s'ha de respectar els gustos i els interessos dels infants, la mestra podria fer servir estratègies per tal que els alumnes visitin tots els racons alguna vegada. Per exemple, si

hi ha qualche infant que mai ha anat al racó de Pintar, podria cridar la seva atenció invitant-lo a realitzar alguna tasca conjunta amb altres companys dins aquest racó. Tal vegada, cridant l'atenció de l'infant cap aquest racó, pot fer que agafi gust envers l'activitat que es desenvolupa en aquest.

A banda d'això, si hi ha infants que sempre juguen al mateix racó, i no visiten cap altre, la mestra podria convidar-los en algunes sessions a visitar altres racons diferents. Pel que he pogut observar, durant les sessions de racons hi ha un parell d'infants que sempre juguen al racó de Cotxes, en aquest cas, la mestra podria suggerir-les assistir a un racó diferent en alguna sessió.

Per altra banda, m'agradaria comentar aspectes sobre els propis racons, com per exemple, la qualitat dels materials amb els quals compten.

Com he comentat amb anterioritat a la part pràctica, molts dels racons que hi ha a l'aula no compten amb el material adequat o necessari. A molts d'ells els hi manca material, i a uns altres els hi sobra. Per exemple, sobra el material de la plastilina, que està ubicat al racó de Blocs en comptes de al racó de Pintar, que és on els infants desenvolupen l'expressió plàstica. Així mateix, el racó de Pintar hauria de disposar de més varietat de materials d'aquest tipus (plastilina, pintura, temperes, paper de colors, etc.), per a donar l'oportunitat als alumnes de treballar de més formes possibles l'expressió plàstica.

Altre racó que no compta amb el material adequat és el de Cotxes. Com he comentat amb anterioritat, aquest racó només compta amb una caixa de plàstic que conté joguines de cotxes i d'animals. En la meua opinió, els materials haurien d'estar separats, classificats cadascun a una caixa diferent, per a facilitar així el seu ús per part dels alumnes. A la vegada, com ja he comentat anteriorment, s'hauria d'enriquir el racó amb més varietat de materials.

Basant-nos en Laguía i Vidal (2001), que diuen que els materials dels racons s'han de presentar de forma ordenada i fàcilment identificable, per a facilitar el seu ús per part dels alumnes, podem dir que els racons d'aquesta aula presenten mancances envers aquest aspecte. Com he pogut comprovar, la majoria dels materials del racons es troben una mica desordenats. Per exemple, al racó de Pintar els alumnes no tenen accés als folis per a dibuixar dins el mateix racó, sinó que han de demanar-los a la mestra, que té els folis guardats a la seva taula. Això, pot fer que els infants no es decideixen a treballar al racó pel fet de que han de demanar a la mestra el material, i no el tenen disponible per a agafar-ho ells mateixos.

Per altra banda, els materials del racó de Cotxes no tenen una ubicació fixa establerta. Aquests es troben dins una caixa de plàstic, la qual cada dia es troba a un lloc diferent de l'aula. Aquest fet, provoca que els infants tinguin dificultats d'accedir als materials en algunes ocasions. En la meua opinió, la mestra hauria d'establir un lloc fix on guardar el material, i facilitar, així, l'accés als alumnes.

Altres racons que no es troben gaire ordenats són el de Supermercat i el de Cuina. En aquests dos racons els materials es troben barrejats entre ells. Com que són els dos únics racons en els quals es poden compartir els materials, i portar-los d'un racó a altre, penso que els alumnes ja no saben quin material és el que pertany a cada racó. D'aquesta manera, sembla que els dos racons siguin només un.

Aquest aspecte no és tan negatiu per als alumnes, ja que els materials dels dos racons es poden utilitzar tant a un com a altre, sense cap tipus de problema. Però, penso que la mestra hauria de replantejar els racons i, tal vegada, crear un únic espai.

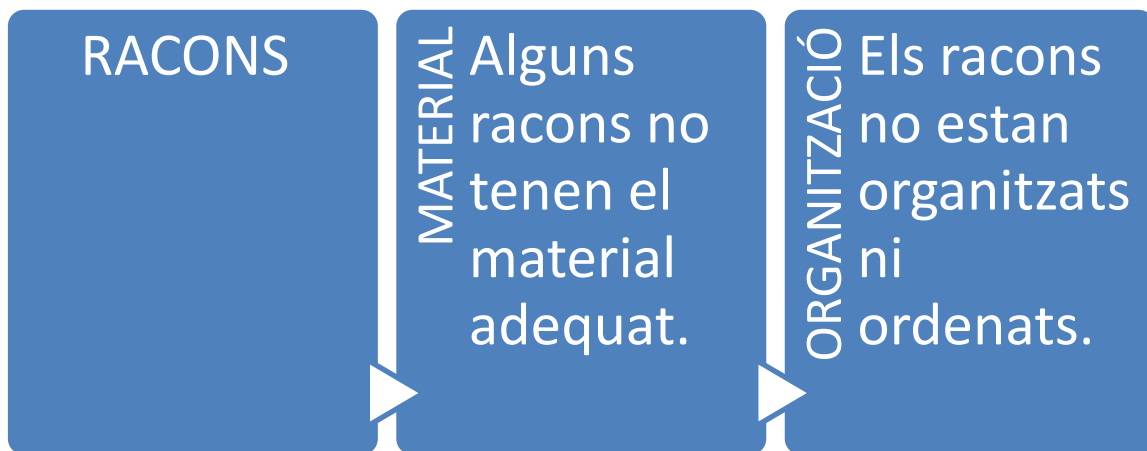

Figura 3

Pel que fa a l'organització del temps, la teoria analitzada anteriorment diu que durant les sessions de treball per racons el mestre ha de tenir en compte un horari sense rigidesa, on tinguin cabuda temps llargs d'activitat, que permetin als infants realitzar els "rituals" de cada racó.

Després d'observar diverses sessions de treball per racons, he comprovat que en aquesta aula no es posa en pràctica aquest aspecte. El treball per racons són moments molt rígids i curts, com per exemple, a l'acabar l'esmorzar abans de sortir al pati o quan s'acaba la feineteta i resten un minut per a realitzar altra activitat. D'aquesta manera, els alumnes no romanen més de 15 minuts aproximadament jugant a racons cada dia. Aquest fet, fa que aquests no tinguin l'oportunitat de desenvolupar el joc ni les activitats de les que haurien de gaudir al treball per racons.

A més, en aquestes sessions no es realitza cap tipus de "ritual". Per exemple, no hi ha cap tipus de conversa abans de les sessions, per a comentar quines preferències té cadascun per a jugar aquell dia. Tampoc es realitza una conversa posterior a l'activitat, per tal de comentar com ha anat la sessió, quins conflictes han sorgit, com els han resolt, a quins racons han jugat els companys, quins materials han fet servir, etc. Aquests aspectes serien adients per als infants, ja que els donaria l'oportunitat de reflexionar sobre el desenvolupament del treball per racons.

Per altra banda, les dades demostren que aquesta aula no compta amb els tipus de racons que teòricament haurien d'haver a un aula d'infantil. Pel que fa als racons que poden estar inclosos dins el joc simbòlic, a l'aula compten amb el racó de Supermercat, el racó de Cuina, i el racó de Cotxes. Respecte als racons on es treballi l'expressió plàstica, estan el racó de Pissarra i el racó de Pintar. Pel que fa als racons on els alumnes treballin la lògica-matemàtica, està el racó de Blocs. Per altra banda, racons on es treballi l'expressió lingüística no hi ha cap dins l'aula. De la mateixa manera, l'aula tampoc compta amb racons d'ordinador, racons d'observació i experimentació o racons d'expressió motriu.

En la meua opinió, aquests tipus de racons que manquen dins l'aula són necessaris per al procés d'ensenyament-aprenentatge dels infants. Tant els racons de l'expressió lingüística o motriu, com el d'ordinador o el d'observació i experimentació, són racons que aportarien molts d'aprenentatges als alumnes.

Figura 4

Vaig demanar a la mestra de quina forma varen sorgir els racons que es troben actualment a l'aula. Aquesta em va dir que els racons varen sorgir a principi de curs, a partir dels materials dels que disposaven a l'aula. Per exemple, es va crear el racó de Cotxes, per què en aquell moment comptaven amb un caixa de joguines de cotxes. De la mateixa manera, va sorgir el racó de Cuina i de Supermercat, per què el centre havia adquirit aquests materials nous.

Per tant, els tipus de racons que es troben a l'aula no varen sorgir a partir de les necessitats i els interessos dels propis alumnes, sinó que varen ser fruit dels recursos amb els quals comptava la mestra en aquell moment.

També, vaig demanar-li a la mestra per què no hi havia cap ordinador dins l'aula, ja que al centre disposen de molts d'aquests, que es poden fer servir a l'etapa d'infantil. En resum, la mestra va contestar que no feia servir cap racó d'ordinador per tal d'estalviar-se conflictes i problemes, i per no perdre el temps necessari que un racó d'ordinador necessita dedicar-li.

En la meua opinió, la mestra encara no coneix el beneficis que un racó d'ordinador podria tindre per als alumnes. Segons l'opinió de la mestra, aquesta encara no considera les TIC com a eina d'aprenentatge per als infants, sinó com a pèrdua de temps i creadores de conflictes.

En general, com ja he comprovat basant-me en la teoria analitzada i la part pràctica, els racons d'aquesta aula presenten moltes mancances, i no arriben a ésser un recurs adient per als alumnes. Per a que aquestos arribessin a ésser una metodologia de treball adient per als infants, la mestra de l'aula hauria de canviar molts dels aspectes comentats anteriorment.

Com a línies de futur per a noves investigacions sobre el tema, seria adient centrar la mirada en els tipus de materials que els alumnes fan servir amb més freqüència dins els diferents racons.

El fet de realitzar aquest treball, m'ha donat l'oportunitat de comprovar com són realment els racons d'activitat d'un aula d'infantil. Així, he pres consciència de quins aspectes són positius i quins no, per a dur a terme un treball significatiu amb els racons d'activitat.

8. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

- Ballester, Ll., (2004). Bases metodològiques de la investigació educativa. Universitat de les Illes Balears. Col·lecció Materials Didàctics, 86.
- Bonàs, M., Esteban, L., Garmendia, D., Güell, E., Mira, N., Navarro, M., Trias, I., Yzaguirre, A. (2007). Entramados. La experiencia de una comunidad de aprendizaje. Editorial Graó.
- Coloma, A. M., Jiménez, M. A., Saez, A. M. (2008). Metodologías para desarrollar competencias y atender a la diversidad: Guía para el cambio metodológico y ejemplos desde Infantil hasta la Universidad. Madrid, Promoción Popular Cristiana.
- Fernández, A. I. (2009). El trabajo por rincones en el aula de educación infantil. Ventajas del trabajo por rincones. Tipos de rincones. *Revista Digital. Innovación y experiencias educativas*.
- Fuentes, R., Berrocal, E., Expósito, J., Gallardo, M. A., Rodríguez, C., Salmerón, P., i Sánchez, C. A., (2010). Introducción a la innovación docente e investigación educativa. Universidad de Granada. Máster Universitario en Profesorado de Educación Secundaria Obligatoria, Bachillerato, Formación Profesional y Enseñanza de Idiomas.
- Laguía, M^oJ., Vidal, C., (2001). Rincones de actividad en la escuela infantil (0-6 años). Editorial Graó.
- Lara, L. (2011). El trabajo por rincones en el aula de Educación Infantil. *Revista Digital de Educación. Mundo Educativo*.
- Kamii, C. (1981). La teoría de Piaget y la educación preescolar. Madrid. Pablo del Río Editores.
- Montessori, M. (1984). La descubierta de l'infant. Editorial Eumo, Vic.
- Piaget, J. (1932). .El juicio moral del niño. Alcan, Paris.
- Pruaño, A. M., (2012). Mailxmail. Cursos para compartir lo que sabes. Educación infantil. Método pedagógico, los rincones.
- *Redined*. Recuperat el 30 de maig de 2012, des de <http://www.redined.mec.es/buscar.php?area=MOSTRAR-RESULTADOSMFN&pregunta=rac+&c1=mostrar=rac%F3&ordenacion=MOSTRAR-RESULTADOS-MFN&c1=rac%F3>
- *Revista digital para profesionales de la enseñanza. Temas para la Educación*. N^o1. (2009). Federación de Enseñanza de CCOO de Andalucía.
- Rodríguez, J. *Revista Docencia e Investigación*. N° 21.
- Ruíz, M. (2009). Rincones y talleres como recurso metodológico en educación infantil. *Revista Digital. Innovación y experiencias educativas*.
- Schiller, P., Peterson, L., (2004). El rincón del juego. Editorial Ceac.
- Torio, S., (1997). Talleres y rincones en Educación Infantil: su vigencia psicopedagógica hoy. Comunicación presentada en el Congreso de Córdoba.
- *XTEC. Xarxa Telemàtica Educativa de Catalunya*. Recuperat 3 d'abril 2013, des de <http://www.xtec.cat/~ragusti/ordinad/cordinad.htm>

ANNEX I

DIARI DE PRÀCTIQUES

07/03/2013

“Avui són dos els infants que juguen al racó de pissarra durant 5 minuts, i canvien al racó de Cuina”.

20/03/2013

“...un alumne pinta a la pissarra”.

02/04/2013

“Cap alumne ha assistit al racó de pissarra durant la sessió d’avui”.

ANNEX II

DIARI DE PRÀCTIQUES

07/03/2013

“Al racó de puzles està només en Juan Carlos”.

11/03/2013

“Na Daniela fa el puzle de la vaca una vegada i se’n va del racó”.

12/04/2013

“Avui cap infant ha assistit al racó de puzles”.

ANNEX III

DIARI DE PRÀCTIQUES

18/04/2013

“Avui per primera vegada he vist que un dels alumnes juga amb els blocs lògics”.

01/05/2013

“Els blocs lògics continuen sent el material menys usat pels infants”.

ANNEX IV

DIARI DE PRÀCTIQUES

07/03/2013

“Mentre que els alumnes juguen a racons la mestra està realitzant les avaluacions del trimestre... Només intervé per a demanar silenci als infants que juguen al racó de cotxes, que estan cridant”.

22/03/2013

“La mestra està parlant amb la PT del centre, deixant de banda el que fan els alumnes”.

ANNEX V

DIARI DE PRÀCTIQUES

02/04/2013

“A la sessió d’avui el racó més visitat ha estat el de Cotxes. Encara que el número màxim d’infants permesos a la vegada són tres, hi havia cinc infants jugant en ell. Cap alumne ha estat al racó de Bloc lògics, ni Pissarra. Al racó de Cuina i de Supermercat i havien el número màxim d’infants permesos, però a l’estona d’estar jugant, han canviat de racó. Al racó de Pintar han estat dos infants jugant durant tota l’estona”.

14/05/2013

“El racó de Puzles avui no ha estat visitat per cap infant. En canvi, han tingut molt d’èxit els racons de Cuina i de Supermercat. S’ha format un grupet de cinc infants jugant conjuntament a “fer la compra”. Al racó de Pissarra hi havia un sol infant jugant. I a la resta de racons, hi havia el número màxim d’infants permesos”.

22/05/2013

“Avui tots els racons han estat visitats al mateix nivell, és a dir, en tots els racons hi havia el número màxim d’infants que poden assistir a la vegada, i en algun inclòs, més infants dels permesos, com per exemple, al racó de Cotxes, on hi havia quatre alumnes”.